

Kleidooffie

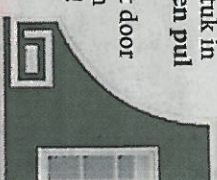
Marie Kleij uit Westzaan wil de Zaanse taal levend houden. Daartoe belicht ze enkele woorden en uitdrukkingen.

Plussel

Beslag of deeg dat emszijs traai was heette **plussel**. De beslagpot, beslagkom zouden we nu zeggen, was de **plusselpot**. Deeg dat wat daaiereg, traai, was, daarmee kon je volgens mij boffers, drie in de pan, bakken. Met wat krenten of rozijnen of een schijfje appel, was dat een traktatie. Overigens gebruik ik het woord **plussel** nog wel eens voor pannekoekenbeslag. Dat is natuurlijk niet zo daaiereg.

Als gebak niet goed doorbakken is, noemt men dat **plusselleg**. Eigenlijk best lekker. We horen ook wel, dat als er een ongaar stuk in het midden van de **broeder** zit, **der zit een pul** in.

Straks als de kerstulband van tante Geert door neef Piet gebakken wordt, is dat weer een spannend moment en heel dierbaar. Raiki!

Zaandam * In de Heemtuin in het Burgemeester in 't Veldpark in Zaandam wordt op 14 december een kerstfeest georganiseerd. De hele tuin is dan in kerststijl ondergedompeld met onder andere een levende kerststal, een insectenhotel, warme chocolademelk en snert. Ook is er overal muziek. De tuin is vanaf 16 uur tot 20.30 uur open.

Kerstfeest in Zaandams park

Met het hele gezin naar Ethiopië

Hulp bieden aan allerarmsten * 'Dit land is onze roeping' * 'Gelukkig kunnen we er WhatsAppen'

José Pieters

Koog aan de Zaan * „De eerste keer dat we in Ethiopië waren, werden we meteen getold door jongtjes van een jaar of acht”, zegt Esther Maarseeven (39). Daar schrokken Esther en echtgenoot Sander (41) niet van. „Ze stalen, omdat hun wil om te overleven zo groot is. We zagen direct het potentieel van die kinderen; het zijn kleine leiders in de dop.” Maar ze hebben wel hulp en hoop nodig om verder te komen in het leven. Die hulp en hoop gaat het echtpaar hen bieden; met hun vier kinderen Dana (17), Jort (15), Tibbo (13) en Bente (12).

Begin 2014 reist de familie af naar Ethiopië om minstens vier jaar via stichting Hands4HOME (zie kader) aan de slag te gaan in een van de armste wijken in hoofdstad Addis Abeba. „De reacties waren heel uiteenlopend”, zegt Esther. „Echt iets voor jullie, zeiden sommigen en anderen zeiden: 'Vaar begin je aan, met vier kinderen.'”

Addis Abeba

Het is natuurlijk een enorme stap, van Koog aan de Zaan naar Addis Abeba. Voor de familie Maarseeven is die stap niet onlogisch. „We hebben al eerder vrijwilligerswerk gedaan in de voormalige Oostbloklanden. Dat was altijd in de vakanties en bij ons allemaal leefde het idee om voor langere tijd te helpen in een ander land. We zijn allemaal afzonderlijk tot dat besluit gekomen. We zijn ons gaan oriënteren in de wereld van goede doelen en via via kwamen we in contact met het Duitse Athiopienhilfe, dat al twintig jaar hulp biedt in de armste wijken. Zelf konden we niet kiezen, wat we moesten doen. Dus hebben we God gevraagd wat hij met ons leven wil. Toen werd het duidelijk: Ethiopië is onze roeping.”

Tot dan was alleen Sander een keer in het Afrikaanse land geweest. Inmiddels hebben Sander, in het dagelijks leven stamfmedewerker bij woningcorporatie Partheon, en

Jort, Esther, Bente, Tibbo, Sander en Dana Maarseeven (vln) emigreren van de Zaanstreek naar Ethiopië.

Esther, lerares op basisschool Het Schattijk in Zaandijk, het land ook samen bezoekt. De kinderen kennen Ethiopië alleen van de foto's van hun ouders en Google. „We dachten aan woestijnen, maar Ethiopië is een heel groen land met mooie natuur. We gaan niet in the middle of nowhere in een hutje wonen, maar in een normaal huis

in de hoofdstad. Daar zijn restaurants, bioscopen en de kerk, waar we vrienden kunnen maken”, zeggen Dana en Jort. „En er is WhatsApp voor het contact met

Sander en glimlachend aan toe. Want voorwaarde is wel, zegt Esther, dat hun kinderen zo normaal mogelijk opgroeien. Pascal College-leerlingen Bente en Tibbo zullen naar de internationale school gaan en Jort na de zomer waarschijnlijk ook. Eerst moet hij havo-examen doen, daarvoor komt hij terug naar Nederland. Dana gaat na de zomer in Nederland studeren.

Universiteit

Het Ethiopische onderwijstelsysteem is heel anders dan het Nederlandse, zegt Sander. „Tot de kinderen tien jaar zijn, wordt alles in de nationale taal - het Amhaars - gedaan.

Daarna wordt in een keer overgegaan op het Engels. Alleen de allerslimste kinderen reddden het en als zij naar de universiteit willen, dan kunnen zij niet kiezen welke studie ze willen volgen. Dat wordt voor ze bepaald. Daarom ook wil-

len we bijdragen aan educatie. Daar ligt de uitdaging. Want als een kind dat thuis niets heeft,

doorgaat met school, dan floreert het hele gezin en heeft dat effect op de hele wijk waarin ze wonen.”

FOTO JOSÉ PIETERS

Stichting Hands4HOME wil verschil maken voor jeugd

Stichting Hands4HOME (Home staat voor House of Mercy Ethiopia) wil vanuit christelijk perspectief kansarme kinderen en hun families in Ethiopië helpen.

Het gaat om rechtstreekse en kleinschalige hulp geïnitieerd door Hands4HOME in samenwerking met de Duitse stichting Athiopienhilfe, uitgevoerd door lokale mensen, onder begeleiding van het Koogse echtpaar Maarseeven.

Hun hulpprogramma richt zich op opvang van straatkinderen en kinderen met een beperking, onderwijs en zorg voor moeder en kind. Het gezin Maarseeven

wil 'een verschil maken voor kansarme jongeren en opkomen voor hun rechten'. „Wij geloven dat voor iedereen een hoopvolle toekomst is weggelegd en dat die toekomst onder ander door middel van onderwijs kan worden bereikt.”

Hands4HOME zamelt geld in voor zowel de Ethiopische projecten als het levensonderhoud van de familie Maarseeven; het echtpaar verdient namelijk geen salaris met het werk. Een van de grootste kostenposten is de scholing voor de kinderen. „Dat kost achttien euro per kind per jaar.” Meer info: www.hands4home.nl

Meeste Zaankanters emigreren naar Groot-Brittannië en Turkije

Naar Ethiopië emigreren doen niet veel Zaankanters. Dit jaar zijn er exact nul mensen naar het Afrikaanse land vertrokken. Althans, voor zover bij Zaanstad bekend is; mensen zijn immers niet verplicht bij de gemeente te verhuizen. Uit gemeentelijke statistieken blijkt dat er in 2013 (van januari tot midden november) 709 inwoners zijn vertrok-

ken naar 69 verschillende landen. Dat aantal bestaat uit 317 emigranten en 392 emigranten. Van de 61 landen waar Zaankanters naartoe emigreerden, zijn Groot-Brittannië (50 mensen), Turkije (43), België (40), Spanje (33) en Duitsland (29) het populairst. Onderaan de lijst bungelen minder voor de hand liggende keuzes zoals Angola, Rwanda, Somalië en Syrië (elk 1).